

Vrouwen in de Bijbel

Saffira (Hand.5:1-11)

Het echtpaar Ananias en Saffira (leeftijd onbekend) is onderdeel van de prille, bruisende gemeente die na de pinksterdag in Jeruzalem is ontstaan. Jong en oud, rijk en arm, zonder onderscheid komen de pasbekeerden dagelijks - één van hart en ziel (Hand.4:32) - bij elkaar voor onderwijs, gebed en gemeenschappelijke maaltijden. Er is geen verplichting, alles komt voort uit harten die bevrijd zijn van het juk van de wet. Zelfs hun bezittingen hebben ze gemeenschappelijk, ze worden uitgedeeld aan minderbedeelden. Niemand lijdt gebrek. Hun manier van gemeente-zijn valt op en is een getuigenis naar de volksgenoten (Hand.2:42-47). Reken maar dat de satan - net als ooit bij de schepping - dit moois knarsetandend observeert en zoekt naar een bruikbaar instrument om roet in het eten te gooien. Die mogelijkheid vindt hij in de personen van Ananias en Saffira.

Ingrijpend

Ananias en Saffira spreken er samen over wat hún aandeel zou kunnen zijn. Ze hebben een stuk land om te verkopen, maar ja, de hele opbrengst weggeven is wel erg ingrijpend. Ananias komt met het voorstel om een deel zelf te houden en Saffira stemt ermee in. Daartoe is zij niet verplicht. De verkoop heeft even tijd nodig, er is nog gelegenheid om het plan te wijzigen en de stem van de verleider tot zwijgen te brengen, al wordt dat moeilijker naarmate de duivel meer ruimte krijgt in hun denken (Ef.4:27).

Straf

Op het moment dat Ananias het geld naar de discipelen gaat brengen, blijft Saffira thuis. De minuten tikken weg en na ongeveer 3 uur wachten besluit ze om zelf maar eens een kijkje te gaan nemen. Bij binnenkomst valt haar op dat de sfeer niet is als voorheen. Er heerst een bedrukte stemming onder de aanwezigen. Petrus richt rechtstreeks het woord tot haar: 'Zeg mij, hebt u het stuk land voor zóveel verkocht?' Zijn vraag overvalt haar. Hier krijgt zij nog een kans om

voor de waarheid uit te komen, maar ze antwoordt: 'Ja, voor zóveel'. Petrus vervolgt: 'Waarom bent u onderling overeengekomen de Geest van de Heer te verzoeken?'. Voordat Saffira kan antwoorden klinkt het verschrikkelijke oordeel: 'Zie, de voeten van hen die uw man hebben begraven, zijn voor de deur en zij zullen u naar buiten dragen'. Onmiddellijk valt Saffira neer onder het goddelijk oordeel en sterft. Zonder rouw of begrafenisceremonie wordt zij begraven, bij haar man. Grote vrees komt over de hele gemeente en over allen die het horen.

Echt of onecht

Waarom deze gruwelijke straf? Het antwoord vinden we in de Bijbel. Op momenten waarop God iets nieuws begint en mensen zondigen, straft God om een krachtig voorbeeld te stellen. Denk aan Adam en Eva na de schepping (Gen.3) en Achan bij de intocht in het Beloofde Land (Joz.7). In het hart van Ananias en Saffira leefde niet het pure geloof van Barnabas (Hand.4:36,37) en anderen. Hun beider hart was verdeeld (Matt.6:24). De zonde van Ananias en Saffira bestond er niet in dat zij geld van God afnamen, maar dat zij voorwendden iets anders te zijn dan zij waren. Wij menen dat misschien bij anderen te herkennen, maar herkennen wij het vooral niet bij onszelf? Hoe vaak doen wij ons (in ons spreken en handelen) vromer voor dan we zijn? Financiële offers brengen we tegenwoordig vrijwel onzichtbaar, maar wat te denken van onze geestelijke offers (Hebr. 13:15). We kunnen onszelf de vraag stellen: Is ons christelijk doen en laten (o.a. ons getuigenis en onze 'worship') te allen tijde echt of in feite onecht? Als God nu op dezelfde wijze zou ingrijpen als destijds bij Ananias en Saffira, wie van ons zou dan in leven blijven? Ook nu nog geldt: 'De heiligheid is Uw huis tot sieraad, o HERE, tot in lengte van dagen' (Ps.93:5).